

DOMINGO VI DE PASCUA (CICLO A)

Jesús promete a sus apóstoles el Espíritu Santo. Lo denomina «otro Defensor» (que es la traducción de Paráclito, el consolador, el intercesor o abogado). Dice “otro” porque nuestro primer intercesor en el cielo es el mismo Jesucristo. De hecho, ya lo muestra con sus mismas palabras cuando dice: «Yo le pediré al Padre», y pedir es lo que hace quien intercede. Jesús intercede por nosotros ante Dios. Lo hace Jesús en su humanidad y también el Espíritu Santo.

Sin embargo, la defensa que Dios hace de nosotros no es como la que construyen algunos padres para con el mal de sus hijos. Esta es una mala imagen, porque el padre que quiere justificar a su hijo que ha hecho algo mal, o la madre que intercede ante el esposo por su hijo, intentan encontrar un motivo de disculpa. Tratan de comprender el mal comportamiento para poder excusarlo. Nosotros mismos, en alguna ocasión, es posible que hayamos quitado importancia a la mala acción de otro.

Pero Dios no actúa así. El Espíritu Santo nos defiende porque nos justifica. Jesús envía el Espíritu para que sane los corazones de los hombres mediante la gracia. Si pensáramos que la acción del Paráclito consiste en presentar un pliego de descargo ante el Padre, entenderíamos mal a Dios y, finalmente, toda la obra de la Redención sería una ficción de la que participarían las tres Personas de la Trinidad. Para ello ni siquiera sería necesario que los hombres nos enteráramos. Es más, que Dios diera publicidad de ello resultaría sospechoso. Pero no se trata de esto, sino de algo mucho más grande.

Como el pecado del hombre es real, la sanación también lo es. Esa sanación conlleva la comunicación de la vida divina por la que somos hijos y llamamos a Dios «Padre». Por eso dice Jesús: «Vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo». Y san Pedro lo explica en la segunda lectura de hoy: «Cristo murió una vez por los pecados para llevarnos a Dios. Murió en la carne, pero volvió a la vida por el Espíritu». Jesús, por tanto, está hablando de la comunicación del Espíritu, por el que tenemos vida cristiana. Por la resurrección de Jesús no sólo se nos perdonan los pecados, sino que se nos comunica la misma vida de Dios, hasta el punto de que Jesús llega a afirmar: «Yo estoy con mi Padre, vosotros conmigo y yo con vosotros». Y ese es el espíritu de la verdad, es decir, el que nos muestra en qué consiste nuestra verdadera vida, nos muestra la verdad de nuestra vocación y nos da fuerzas para vivir conforme a lo que somos.

Estas son verdades muy profundas que debemos meditar con asiduidad y sin prisas. Es el misterio por el cual Dios me comunica su vida. Intelectualmente nos supera, pero podemos hacer algo. Dice santo Tomás que si amamos a Dios en lo que sabemos, según la gracia que se nos ha dado, Dios entonces nos envía dones aún más grandes. A Dios se le va ganando por el amor. En ese amor hacia el Padre, manifestado en las pequeñas cosas que hacemos cada día, se nos va revelando el rostro de Jesús de manera cada vez más perfecta, lo que nos mueve a amarlo todavía más. Dios es amor y el Espíritu Santo nos es dado para amar como Dios nos ama y, así, empezar a gozar ya del amor íntimo de Dios.

Pidámoslo a aquella cuya relación con el Espíritu Santo fue de la más profunda intimidad, desde su concepción, hasta la gloria del Cielo.

6-ТА НЕДІЛЯ ПО ПАСЦІ (ЦИКЛ А)

Ісус обіцяє своїм апостолам Святого Духа. Він називає його "ще одним Заступником" (що в перекладі з грецької мови означає "утішитель", "ходатай", "захисник"). Він каже "інший", тому що нашим першим заступником на небесах є сам Ісус Христос. Насправді, він вже показує це своїми словами, коли каже: "Я попрошу Отця", а просити - це те, що робить той, хто заступається. Ісус заступається за нас перед Богом. Ісус робить це у своїй людській природі, так само як і Святий Дух.

Однак Божий захист нас не схожий на захист, який будують деякі батьки для захисту від зла своїх дітей. Це поганій образ, тому що батько, який хоче виправдати свою дитину, яка зробила щось погане, або мати, яка заступається перед чоловіком за свою дитину, намагається знайти причину для вибачення. Вони намагаються зрозуміти погану поведінку, щоб її виправдати. Ми самі, можливо, іноді применшуємо провину іншого.

Але Бог працює не так. Святий Дух захищає нас, тому що Він нас виправдовує. Ісус посилає Духа, щоб зцілювати людські серця через благодать. Якби ми думали, що діяння Паракліта полягає в тому, щоб представити захист перед Отцем, ми б неправильно розуміли Бога, і вся справа відкуплення була б фікцією, в якій брали б участь всі три Особи Трійці. Нам, людям, навіть не потрібно було б про це знати. Дійсно, було б підозріло, якби Бог оприлюднив це. Але справа не в цьому, а в чомусь набагато більшому.

Оскільки людський гріх є реальним, так само реальним є і зцілення. Це зцілення включає в себе спілкування божественного життя, завдяки якому ми є дітьми і називаємо Бога "Отцем". Ось чому Ісус каже: "Побачите Мене і будете жити, бо Я живу". А святий Петро пояснює це в сьогоднішньому другому читанні: "Христос помер один раз за гріхи, щоб привести нас до Бога. Він помер у плоті, але ожив Духом". Ісус, таким чином, говорить про спілкування Духа, завдяки якому ми маємо християнське життя. Через воскресіння Ісуса не тільки прощаються наші гріхи, але й передається нам саме життя Бога, настільки, що Ісус заходить так далеко, що каже: "Я з Отцем Моїм, ви зі Мною, і Я з вами". І це є дух правди, тобто дух, який показує нам, з чого складається наше справжнє життя, показує нам правду нашого покликання і дає нам силу жити відповідно до того, ким ми є.

Це дуже глибокі істини, над якими ми повинні роздумувати старанно і без поспіху. Це тайна, через яку Бог передає мені своє життя. Інтелектуально це поза нами, але ми можемо щось з цим зробити. Святий Тома каже, що якщо ми любимо Бога в тому, що знаємо, відповідно до отриманої благодаті, то Бог посилає нам ще більші дари. Бог перемагається любов'ю. У цій любові до Отця, що проявляється в дрібницях, які ми робимо щодня, обличчя Ісуса відкривається нам все більш досконалим чином, що спонукає нас любити Його ще більше. Бог є любов, і Святий Дух даний нам для того, щоб ми любили так, як Бог любить нас, і таким чином почали насолоджуватися інтимною Божою любов'ю.

Запитаймо про це ту, чий стосунки зі Святим Духом були найглибшою близькістю, від її зачаття до небесної слави.